

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 107.

Vydána dne 26. listopadu 1921.

Obsah: 420. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 296 Sb. z. a n., o změně některých ustanovení zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 260 Sb. z. a n., o úpravě uhelného hospodářství.

420.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. listopadu 1921,

jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 296 Sb. z. a n., o změně některých ustanovení zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 260 Sb. z. a n., o úpravě uhelného hospodářství.

Na základě článku IX. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 296 Sb. z. a n., nařizuje se:

Článek I.

Ustanovení §§ 1 až 12, 17, 22, 24, 29, 30 a 31 vládního nařízení ze dne 26. dubna 1920, č. 261 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 260 Sb. z. a n., o úpravě uhelného hospodářství, v části II. a III. o uhelné dávce (§§ 32—52), nahrazují se následujícím zněním:

K § 32 zák.

§ 1.

Cenou, z které se vyměřuje dávka uhelná, je cena loco důl včetně naložení do dopravního prostředku, a jest k ní počítati veškeré úhrady a doplatky jakéhokoliv druhu, jež podnikatel dolu za uhlí přímo nebo nepřímo pro sebe obdrží neb obdržeti má.

Je-li pro uhlí cena dle § 5 zákona úředně stanovena a nepřekročuje-li se tato cena úhradami nebo doplatky v prvním odstavci zmíněnými, lze z ní vyloučiti příplatky dle § 5 zákona úředně stanovené, pokud byly již stanoveny do dne vyhlášení tohoto nařízení nebo pokud budou příště vyhlášeny s výslovným dodatkem, že nepodléhají dávce uhelné.

Prodává-li podnikatel dolu uhlí za cenu vyšší než úředně stanovenou, sraziti lze z pro-

dejní ceny dávku, odpovídající úředně stanovené ceně, jakož i příplatky v odst. 2. uvedené jen tenkrát, když požadování vyšší ceny neodporuje platným předpisům (při vývozu uhlí do ciziny) a když spolu podnikatel dolu rozvrhne v předepsaných zápisech (denních zápisech § 3, cenových výkazech § 3, měsíčních účtech § 4) podrobně úhrnnou cenu v cenu základní (úředně stanovenou), z této ceny vypadající dávku, příplatky shora uvedené a konečně částku, zbývající z vyšší ceny, a tomuto zbytku odpovídající dávku; byla-li cena při prodeji do ciziny stanovena v cizí měně, jest ji přepočítati na Kč a v zápisech udati dle kursu, platného v den, kdy vznikla povinnost k zapravení dávky, nedojde-li s finančním úřadem I. stol. k dohodě na jiné základně. Cena za uhlí účtovaná musí odpovídati v konečné cifře rozvrhu, udanému v zápisech. Pokud podnikatel dolu nesplní výše uvedených podmínek, vezme se za základ pro vyměření dávky uhelné cena beze srážek.

Nejsou-li ceny za uhlí dle § 5 zákona úředně stanoveny, a vyměřuje-li se tudíž dávka ze skutečné prodejní ceny, nepočítá se do ceny, jež tvoří základ pro vyměření dávky, částka na dávku vypadající jen tenkrát, když podnikatel dolu vypravení uhlí a cenu jeho v denních zápisech způsobem v odst. 2. uvedeným podrobně vykázal a dávku z ceny vypadající zapravil neb vyznačením v denních zápisech k zapravení ohlásil.

§ 2.

Dávka uhelná dle § 32 zákona (dávka z těžby uhlí) zapravuje se zpravidla najednou za veškeré v jednom kalendářním měsíci provedené poplatné úkony a je splatna do konce příštího měsíce.

Dávku lze zapravovati některým z těchto způsobů:

1. prostřednictvím poštovního úřadu šekového v Praze na zvláštní podřadný účet ministerstva financí č. 37.792*33 dle pravidel, vydaných pro šekové řízení, a to zejména

a) hotově u poštovního úřadu zvláštní platenkou, která jest určena pouze pro uhelnou dávku a zní „ministerstvo financí — uhelná dávka“; platenky tyto lze objednat u dozorcího úřadu za náhradu hotových výloh;

b) přípisem peněz buď vlastním anebo některé banky; koná-li se platba přípisem, dlužno k šeku připojití platenku vyplněnou stejně jako při platbě hotovými sub a) (šek platenkový);

2. Ustřední státní pokladny v Praze prostřednictvím peněžních ústavů žirovým řízením Bankovního úřadu ministerstva financí.

Podnikatelé uhelných dolů jsou v obou případech povinni současně s platbou zasílati účtárně IV b ministerstva financí dvojmo přihlášku k zapravování uhelné dávky dle úředně předepsaného vzoru, obsahující jméno podnikatele, dozorcí úřad (§ 22), měsíc, za který se dávka zapravuje, seznam dolů, jichž se dávka týká, s vyznačením dávky na jednotlivé doly připadající, a úhrnnou výši zapravené dávky. Účtárna tato potvrdí na jedné z přihlášek příjem dávky, zašle ji dozorcímu úřadu k vědomosti o vykonané platbě a druhou přihlášku si ponechá.

Koná-li se platba prostřednictvím poštovního šekového úřadu, obdrží platitel dávky stvrzenku o vykonané platbě od poštovního šekového úřadu neb od poštovního úřadu, kteráž má dle pravidel, platných pro styk poplatníků se státními úřady, povahu a platnost kvitance, vydané příslušnou státní pokladnou, pro niž je platba určena; stvrzenky vydává v daném případě účtárna ministerstva financí, a to jen tehdy, když si toho poplatník výslovně přeje a zaplatí porto za jich zaslání. Koná-li se platba u Ústřední státní pokladny a přeje-li si platitel dávky vystavení zvláštní stvrzenky, vyznačující podrobně předmět platby, musí platitel podati přihlášku k zapravení uhelné dávky trojmo.

Použijí-li banky žirového řízení (č. 2.), jsou povinny současně avisovati Ústřední státní pokladnu o vykonané platbě, případně o poukazu, s udáním, že jde o uhelnou dávku a za který podnik.

§ 3.

Podnikatel dolu je povinen konati na dole denní zápisy o veškerých úkonech, podléha-

jících uhelné dávce, t. j. o jednotlivých případech vypravení uhlí z dolu a použití jeho uvnitř důlního podniku k účelům jiným než v § 34 zákona uvedeným.

Zápisy konati jest pro každý důl dvojmo dle úředních vzorů, a to zvláště: A. pro vagonovou dopravu (odděleně dle podacích stanic), B. pro drobný prodej, C. pro vývoz (odděleně dle jednotlivých států, pro které uhlí jest určeno) a D. pro spotřebu uvnitř dolů, pokud tato podléhá dávce.

Zápisy musí obsahovati zejména běžné číslo zásilky uhlí, den výpravy, adresu příjemce, druh a množství uhlí odděleně dle druhů, čísla vagonu, úředně stanovenou nebo skutečnou cenu, která slouží za základ pro vyměření uhelné dávky, případně další příplatky, úhrnnou cenu, uhelnou dávku, poznámky.

V zápisech těchto vyznačí se každý jednotlivý odbyt uhlí nejpozději následujícího všedního dne; odbyt uhlí, vykonaný za ceny jiné než úředně stanovené, vyznačí se zvláště dle jednotlivých cen a druhů uhlí, a v poznámce se uvede, o jakou cenu (skutečnou prodejní, obvyklou obchodní) jde, a z kterých jednotlivých složek pozůstává cena, z které se vyměňuje dávka.

Po uplynutí dotyčného měsíce uzavře podnikatel jednotlivé sloupce zápisů a odevzdá jeden stejnopis během osmi dnů dozorcímu úřadu (§ 22) a druhý stejnopis uschová na dole.

Podnikatel dolu jest oprávněn konati před psané zápisy o cenách místo na dole ve svém obchodním ústředí, nachází-li se toto v obvodu téhož finančního okresu I. neb aspoň II. stolice; v tom případě je podnikatel povinen označiti v záznamech na dole konaných, kde se toto ústředí nachází, dále připsati, by nad tímto ústředím vykonáván byl důchodkový dozor (§ 42 zák., § 22 nař.), a připojití k měsíčnímu účtu (§ 4) zvláštní cenový výkaz, obsahující denní zápisy o cenách, jaké by bylo nutno dle hořejšího ustanovení konati zpravidla na dole. Finanční úřad I. stol. může podnikateli toto oprávnění odepríti, je-li toto oddělené vedení záznamů cenových na úkor důchodkového dozoru, a může požadovati od podnikatele náhradu zvláštních výloh, spojených s potřebným vykonáváním důchodkového dozoru nad obchodní ústřednou, nachází-li se tato mimo obvod dozorcího úřadu pro dotyčný důl příslušného.

§ 4.

Současně se zapravením dávky, tedy ve lhůtě pro splatnost dávky předepsané, jest podnikatel dolo povinen vyhotoviti dvojmo měsíční účet, obsahující odděleně dle dolů úhrn jednotlivých položek denního zápisu (§ 3) dle tohoto rozdělení:

1. celkovou těžbu a zásoby z předešlého měsíce,

2. vlastní spotřebu,

3. deputátní uhlí,

4. prodej a vlastní spotřebu uhlí, pokud podléhá dávce, s udáním místa určení (pro tuzemsko, cizinu), způsobu dopravy, dále druhu, množství v q, úředně stanovené nebo skutečné ceny, činící základ pro uhelnou dávku, dále výše odvedené dávky a způsobu jejího zapravení.

Při koksárnách a briketárnách (buletárnách) nutno ještě zvlášť vyznačiti výrobu a odbyt koksu a briket (bulet) a druh a spotřebu paliva, k jich výrobě použitého.

Podnikatel je povinen jeden stejnopis měsíčního účtu zaslati dozorčímu úřadu (§ 22) a druhý uchovávat po dobu 1 roku na dole; konají-li se zápisy o cenách dle § 3, posl. odst., odděleně od dolu v obchodním ústředí, mohou býti cenové výkazy, tvořící přílohu onoho stejnopisu měsíčního účtu, který je určen pro důlního podnikatele, uloženy v tomto ústředí.

Finanční úřad je oprávněn předepsati používání určitého vzoru měsíčního účtu.

§ 5.

Finanční úřad I. stolice může, vyžádav si schválení ministerstva financí, naříditi, aby podnikatel složil zálohu za dávku ve výši, vypadající průměrně na jeden měsíc.

Místo složení zálohy může podnikatel voliti denní zapravování dávky dle § 2, č. 1., a); v tom případě nutno též denně odevzdávati zápisy předepsané v § 3, kdežto měsíční účet odpadá.

Pro zálohu, případně denní dávku, platí veškerá ustanovení, týkající se zapravování uhelné dávky.

K § 33 zák.

§ 6.

Žádá-li podnikatel dolu, aby mohl zapravovati uhelnou dávku teprve z paliva (briket, bulet, koksu, kaumacitu), vyrobeného na dole,

je povinen učiniti finančnímu úřadu I. stolice příslušný odůvodněný návrh; pokud ministerstvo financí nerozhodne jinak, může zapravovati uhelnou dávku prozatímně dle svého návrhu.

V tomto případě nepodléhá uhelné dávce vzhledem k § 34, č. 1., zák. a § 7 tohoto nařízení ani uhlí, potřebné k pohonu strojů, sloužících k výrobě tohoto paliva a vůbec k provozu této výroby.

K § 34, č. 1., zák.

§ 7.

K uhlí, které se spotřebuje pro opatření provozní síly důlního podniku, t. j. uhlí, které lze spotřebovati bez povinnosti k zapravení uhelné dávky, počítá se uhlí potřebné k dobývání, třídění, nakládání uhlí a jeho zhodnocení, pokud se tak děje přímo na důlním podniku, včetně pohonu strojního zařízení, vytápění a osvětlování provozních budov a prostranství, a dílen dle horního práva při dole provozovaných, pokud tyto slouží výhradně k účelům důlního provozu, dále uhlí, potřebné k pracem přípravným, konaným dle horního práva, a vůbec uhlí, potřebné k zavedení provozu důlního podniku a udržování jeho.

Uhlí, odebrané z dolu jiného, než na kterém se spotřebová jeho děje, osvobozeno jest, nehledíc k ostatním shora uvedeným podmínkám, od uhelné dávky, když podnikatelé obou dolů učiní nejdéle během příštího všedního dne po vydání nebo převzetí uhlí trojmo písemné oznámení dozorčímu úřadu (§ 22) s udáním místa a doby vydání nebo převzetí uhlí, dále jeho množství, druhu a ceny, a oznámení toto dá potvrditi veřejným dopravním podnikem, jenž uhlí k dopravě převzal neb je vydal. V denních zápisech, a dopravuje-li se uhlí jinak než veřejným dopravním podnikem, též v zápisech v § 30 předepsaných je dále podnikatel dolu, jenž uhlí vydává, povinen označiti při příslušné položce, pro koho a k jakému účelu jest uhlí určeno.

Nečiní se rozdílu, zda se užívá přímo uhlí neb energie pomocí uhlí vyrobené, zda se energie tato vyrábí přímo na dole neb odebírá odjinud, a zda provozní práce koná podnikatel dolu sám na vlastní účet, neb jiný podnikatel za úplatu.

O uhlí, spotřebovaném pro opatření provozní síly, je podnikatel povinen konati na dole denně zápisy, z nichž musí býti zřejmy množství a druh spotřebovaného uhlí a energie z uhlí vyrobené a způsob upotřebení; fi-

nanční úřad I. stolice je oprávněn předepsati pro tyto zápisy určité vzory.

§ 8.

Užívá-li se energie, vyrobené z uhlí, také k účelům, které nepoživají osvobození od dávky uhelné, je dávka prost jen onen díl spotřebovaného množství, jehož je zapotřebí k účelům od dávky zproštěným.

Pro zjištění uhelné dávky za uhlí spotřebované v elektrárnách, které vyrábějí elektrickou energii též pro účely, na něž se nevztahuje osvobození od dávky uhelné, platí tato pravidla:

a) Je-li možno v elektrické centrále spolehlivě zjistiti množství, druh a cenu uhlí, spotřebovaného k výrobě elektrické energie z centrálky vydané, t. j. pro výrobu energie, jejíž množství obdržíme, když od veškeré energie vyrobené elektrickými generátory odečteme energii, spotřebovanou pro vlastní provoz elektrárny, rovná se průměrná spotřeba uhlí na vydanou kWh podílu ze spotřebovaného množství uhlí určitého druhu a určité ceny, a počtu vydaných kWh.

Předpokladem pro spolehlivé zjištění je zejména, že podnikatel elektrárny koná přesné zápisy o odběru uhlí dle jeho původu, množství, druhu, ceny a kalorické hodnoty, o době, kdy bylo uhlí do elektrárny dopraveno, o postupu jeho vyčerpávání dle jednotlivých druhů a o vydané elektrické energii. Finanční úřad I. stolice může naříditi, aby pro tyto zápisy bylo užíváno zvláštních vzorců, a stanoviti další podrobnosti, potřebné v jednotlivých případech k spolehlivému zjištění spotřeby uhlí a výroby elektrické energie.

b) Nelze-li však spotřebu uhlí zjistiti způsobem udaným pod a), předpokládá se

při výrobě dotyčné centrálky kW-hodin za měsíc			průměrná spotřeba tepelná na vydanou kW-hodinu	
	do	149.999 kWh	14.000	} tepelných jednotek (kalorií)
od	150.000	do 449.999 "	14.000—11.000	
"	450.000	" 749.999 "	11.000—10.000	
"	750.000	" 1.499.999 "	10.000—9.700	
"	1.500.000	" 2.999.999 "	9.700—9.300	
"	3.000.000	" 5.999.999 "	9.300—9.100	
"	6.000.000	" 10.000.000 "	9.100—9.000	
	a přes	10.000.000 "	9.000	

Množství spotřebovaných kalorií odečte se z grafického diagramu, je-li takový sestaven, nebo se vypočte zvlášť pro jednotlivý případ.

Topí-li na př. elektrická centrála, vydávající měsíčně 900.000 kWh, uhlím o 6000 kaloriích na 1 kg, vypočte se spotřeba uhlí na kWh takto:

900.000 kWh leží mezi 750.000 a 1.499.999 kWh (okrouhle 1.500.000 kWh).

Rozpjetí měsíční proudové dodávky od 750.000 do 1.499.999 (okrouhle 1.500.000), t. j. 750.000 kWh odpovídá rozpjetí tepelné spotřeby od 10.000 do 9700, t. j. 300 kalorií. Jest tudíž interpolační podíl

$$\frac{300}{750.000} = 0.0004$$

Tímto jest násobiti rozdíl mezi 1.500.000 a 900.000, t. j. $600.000 \times 0.0004 = 240$, a výsledek připočísti k nižší hranici tepelné spotřeby, aneb násobiti rozdíl mezi 900.000 a 750.000, t. j. $150.000 \times 0.0004 = 60$, a tento výsledek odečísti od vyšší hranice tepelné spotřeby. Oběma způsoby se získá stejného výsledku o tepelné spotřebě ($9700 + 240 = 10.000 - 60 = 9940$ kalorií).

Tento výsledek děliti je obsahem tepelných jednotek 6000 u používaného uhlí, čímž se zjistí v daném případě $9940 : 6000 = 1.66$ kg spotřeby uhlí na 1 kWh.

Tepelnou hodnotu užívaných druhů uhlí stanoví báňský úřad I. instance, vyslechnuv předem důlní podniky, neprovádějí-li se pravidelně úředně ověřená kalorimetrická měření; užívá-li se v centrále několik druhů uhlí s různou tepelnou hodnotou, vezme se za základ výpočtu průměrná tepelná hodnota ku př.: při spotřebě 2000 q po 6000 kal. a 7000 q po 4000 kal. na 1 kg činí průměrná tepelná hodnota $40.000.000 (= 2000 \times 6000 + 7000 \times 4000) : 9000 (= 2000 + 7000) = 4444$ kalorií na 1 kg.

Užívá-li se v centrále kromě uhlí, koksu a jiného paliva z uhlí ještě nezdaněného ještě jiných prostředků provozovacích k výrobě elektrické energie, zmenší se tepelná spotřeba na kWh, udaná v předchozím přehledu, v poměru energie vyrobené z tohoto nezdaněného uhlí a koksu k veškeré vyrobené energii. Podnikatel jest povinen učiniti takové opatření, aby bylo možno spolehlivě zjistiti elektrickou energii, vyrobenou jinými prostředky provozovacími než uhlím; jinak rozhodne o tomto poměru finanční úřad I. stolice. Spotřeba uhlí na elektrickou energii vypočte se dle odstavce a) nebo b) tohoto paragrafu.

c) Za účelem zjištění množství uhlí podrobného dávkce určí se množství elektrické ener-

gie, dodané k účelům dávce podléhající, odečtením na počítadle v elektrárně; tato spotřeba proudu násobí se pak množstvím uhlí, potřebným na jednu kWh a zjištěným způsobem dříve udaným.

Nelze-li spolehlivě spotřebu rozdělit, nebo není-li zjišťování spotřeby uhlí a výroby a spotřeby elektrické energie v elektrárně možné, je finanční úřad I. stolice oprávněn po vyslechnutí důlního podniku stanovit obnos dávkou paušálně.

Finanční úřad I. stolice je též oprávněn stanovit v dohodě s podnikatelem na podkladě přesných výpočtů, provedených dle § 8, odst. 2., lit. a), s výhradou přezkoumání během období nejdéle jednorozhodných paušální kvoty dle množství a druhu uhlí odpovídajícího spotřebě na jednu kWh elektrické energie.

§ 9.

Děje-li se spotřeba uhlí přímo na dole, z něhož uhlí pochází, vykazuje se uhelná dávka z onoho dílu spotřeby, který není od dávky osvobozen, podrobně dle ustanovení § 8 v měsíčním účtu (§ 4) a zapravuje se současně s dávkou uhelnou, vypadající na ostatní odbyt uhlí.

Odebírá-li důl provozní energii, pomocí uhlí vyrobenou, z vlastní nebo cizí elektrárny, nacházející se mimo důl, je podnikatel dolu oprávněn sraziti si dávku uhelnou, na tuto provozní sílu vypadající, z dávky uhelné, vypadající dle § 32 zák., na základě přesného výpočtu dle § 8 v měsíčním účtu (§ 4), byť i tato elektrárna spotřebovala uhlí z různých dolů.

Několik dolů, patřících témuž podnikateli a tvořících hospodářský celek a odebírajících elektrickou energii z jedné elektrárny, která výhradně nebo převážně vyrábí elektrickou energii pouze pro tyto doly, možno považovati za celek i pro dodávky uhlí z těchto dolů do elektrárny, i pro vyúčtování uhelné dávky, vypadající na onu část elektrické energie, která se spotřebovává k účelům od dávky osvobozeným.

Uhelná dávka vyměřuje se dle druhu a ceny uhlí, jaké se z dolu dodává do elektrárny, a při několika druzích a cenách dle průměru, vypadajícího na 1 kg uhlí; nelze-li dávku takto stanovit, nebo chce-li tak podnikatel, vyměří se dávka, kterou lze srážeti za spotřebovanou energii, na podkladě nejlacinějšího uhlí dotyčného dolu, při čemž se cena určuje dle § 1.

Elektrárny, dodávající elektrickou energii k provozu důlnímu, jsou povinny konati podrobné zápisy o spotřebě uhlí k výrobě elektrické energie dle dolu, z něhož uhlí pochází, druhu a ceny uhlí, s udáním doby, kdy uhlí bylo dovezeno a spotřebováno, dále o vyrobené elektrické energii a její spotřebě, zápisy tyto předložiti finančním orgánům na požádání k nahlédnutí a poskytovat jim písemně a ústně vysvětlivky žádané.

Pro zjištění elektrické energie musí se nacházeti jak v elektrárně, tak na dole počítadla úředně cejchovaná a tak přizpůsobená, aby je finanční úřad mohl dáti pod úřední uzávěru; počítadla musí podnikatel dáti nejdéle každých pět let úředně přecejchovati, a během této lhůty tenkrát, když počítadlo vykazuje větší odchylku než 4%.

Výpočty o spotřebě uhlí použitého k výrobě elektrické energie pro provoz dolů tvoří zvláštní přílohu měsíčního účtu (§ 4) a musí býti podnikatelem elektrárny potvrzeny.

K § 34, č. 2., zák.

§ 10.

K osobám, oprávněným k odběru dávky prostého uhlí t. zv. deputátního, t. j. k zřizencům a osazenstvu dolu, pensistům, provisionistům a jejich vdovám, lze počítati též členy správy dolu včetně majitele dolu, pokud tito jsou osobně a trvale v důlním podniku zaměstnáni; k osobám, oprávněným k odběru dávkyprostého uhlí deputátního, nelze počítati osoby, zaměstnané na vedlejších podnicích, pro něž neplatí nárok na provozní uhlí dle § 7, odst. 1.

Odběr dávkyprostého deputátního uhlí jest přípustným zpravidla jen z dolu, na němž jest oprávněná osoba zaměstnána, nebo z jiného dolu téhož podnikatele, tvoří-li tyto doly hospodářský celek; převážení deputátního uhlí z jednoho dolu na druhý jest přípustným pouze za obdobných podmínek, jaké jsou stanoveny v § 7, odst. 2.

Podnikatel dolu jest povinen o oprávněných osobách, o schválených výměrách deputátu a o postupném jich vyčerpávání udržovati na dole náležitý přehled a předložiti příslušné záznamy na požádání dozorcímu úřadu (§ 22).

Vydávání uhlí závodním školám, nemocnicím, jídelnám a jiným ústavům a zařízením, sloužícím k dobru dělnictva, jest vázáno ob-

dobně na tytéž podmínky, jako při uhlí deputátním.

Zapraví-li osoba k odběru deputátního uhlí oprávněná z uhlí tohoto uhelnou dávku prostřednictvím podnikatele dolu, a nebyla-li tudíž uhelná dávka zkrácena, nenastupují sice důsledky dle důchodkového trestního práva, avšak nevylučují se důsledky vyplývající z případných zvláštních předpisů, vydaných pro deputátní uhlí mimo obor uhelné dávky.

Každé jednotlivé množství uhlí k shora uvedeným účelům z dolu bez dávky vypravené musí býti kryto stvrzenkou, vydanou ze zvláštního pro deputátní uhlí určeného a takto označeného úředního rejstříku a obsahující kromě dat v § 30 tohoto nařízení uvedených ještě výslovné označení, že jde o deputátní uhlí od dávky osvobozené.

Osvobození od dávky pro uhlí, z něhož se vyrábějí oleje, tuky, vosk a podobné výrobky, přiznává ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem veřejných prací a s ministerstvem obchodu, průmyslu a živností, k žádosti podnikatelů, touto výrobou se zabývajících, po předchozím na útraty závodu konaném šetření, v rozsahu úplném neb částečném na dobu obmezenou a se zřetelem k výrobním nákladům a tržním poměrům, za kontrolních podmínek od případu k případu stanovených, při čemž se též určí, jakým způsobem a v jakém rozsahu jest zapravovati uhelnou dávku za případné, při výrobě získané a co palivo používatelné odpadky uhlí od dávky osvobozeného.

K § 35 zák.

§ 11.

Náhradní dávka vybírá se až na další ve výši stanovené pro dodatečnou dávku ze zásob v § 38 zákona.

§ 12.

Odbavení uhlí, které bylo předem nebo dodatečně určeno k provezení územím státním neb k navrácení do ciziny, řídí se dle celních předpisů platných pro zboží hromadné bez celní uzávěrky.

Bylo-li uhlí určené k průvozu předáno uvnitř celního území k spotřebě v tuzemsku, jest příslušný železniční úřad (nebo plavební podnik) povinen oznámiti to místnímu dozorcímu úřadu (§ 22) spolu s označením osoby, které uhlí bylo vydáno a která jest povinna zapraviti dávku.

Nevydává-li se z uhlí, které z ciziny s sebou vezou lokomotivy a parní lodi pro pohon

vlastní, část jeho v tuzemsku pro jiný účel, není zapotřebí množství uhlí s sebou vezeného hlásiti; u lokomotiv vztahuje se osvobození od dávky i na uhlí, naložené na připojeném tendru, a i na případ, když lokomotiva vytápí vozy vlastního vlaku.

Veze-li loď uhlí též pro jiný účel než pro vlastní pohon, musí býti uhlí, které jest k pohonu tomuto určeno a pro které se činí návrh na osvobození od dávky, znatelně od ostatního uhlí odděleno; celnímu úřadu musí býti obojí množství přesně ohlášeno.

Osvobození platí jen pro lokomotivy a lodi ze států, které poskytují dopravním podnikům tuzemským stejnou výhodu.

Při deputátním uhlí z ciziny dováženém musí se dovozce prokázati písemnou stvrzenkou podnikatele dolu, z něhož uhlí pochází, že uhlí patří zřízení nebo příslušníku osazenstva tohoto dolu, dále že zásilka je částí deputátu, kolik q ročně činí tento deputát, a konečně jméno a bydliště oprávněné osoby. Celní úřad zašle tuto stvrzenku, opatřiv ji příslušnými daty celního odbavení, dozorcímu úřadu (§ 22), příslušnému dle bydliště příjemce; úřad tento vyšetří, zda jsou splněny podmínky pro dávkyprostý dovoz uhlí, a předloží, shledá-li nějakou závadu, stvrzenku finančnímu úřadu I. stolice s návrhem na dodatečné předepsání náhradní dávky bez újmy případného důchodkového trestního stíhání.

K § 40 zák.

§ 17.

Úroky z prodlení činí dle obdoby § 4, odst. 1., zákona ze dne 16. března 1921, č. 116 Sb. z. a n., deset procent dlužné částky.

Vymáhání dlužné dávky, jakož i povinnost platiti úroky z prodlení nastává dle obdoby § 4, odst. 2., cit. zák., a čl. 4., odst. 12., prov. nař. k němu ze dne 28. července 1921, č. 266 Sb. z. a n., hned po uplynutí lhůty, do které je dávka uhelná dle § 2 tohoto nařízení splatná; úrok z prodlení počítá se ode dne, který bezprostředně následuje po uplynutí této lhůty.

K § 42 zák.

§ 22.

Důchodkovým dozorem pověřen jest úřad důchodkové kontroly, který jest příslušným dle místa podniku, podléhajícího důchodkovému dozoru, nebo místa, v kterém povinnost k zapravení dávky vznikla nebo kde dávka je splatná, a úřady tomuto nadřízené.

Ministerstvo financí může bezprostředním nebo vyšším důchodkovým dozorem pověřiti též technickou finanční kontrolu.

K § 45 zák.

§ 29.

Železniční úřady a plavební podniky, zabývající se dopravou uhlí, jsou povinny dodávati příslušnému dozorcímu úřadu (§ 22) výkazy o zásilkách uhlí, které v tuzemsku převzaly k dopravě.

Výkazy musí obsahovati jméno odesílajícího závodu, místo a dobu, kdy bylo uhlí k dopravě převzato, váhu a druh převzatého uhlí a jméno adresáta.

Výkazy dlužno dodávati ve lhůtách nejdéle měsíčních; finanční úřad I. stolice může však žádati, aby výkazy tyto byly dodávány denně.

Dále jsou úřady a podniky tyto povinny připustiti, aby orgánové dozorcího úřadu (§ 22) nahlíželi do zápisů, chovaných o uhlí, které adresátovi vydaly; ministerstvo financí může však žádati, aby dodávány byly stejným způsobem jako výkazy o uhlí přijatém k dopravě též výkazy o uhlí adresátovi odevzdaném.

Způsob vybírání a výše poplatku za toto vykazování zásilek uhlí, který byl veřejným dopravním podnikům přiznán zákonem, budou stanoveny tarifem.

K § 46 zák.

§ 30.

O uhlí, vydaném jinak než prostřednictvím veřejného dopravního podniku, je podnikatel dolož povinen vésti zvláštní rejstřík označený příslušným názvem (prodej místní, prodej drobný a pod.). Rejstřík tento obsahuje juxta a stvrzenku stejného znění; stvrzenka se vydá odběrateli současně s uhlím, kdežto juxta zůstane v rejstříku. K rejstříkům může býti používáno jen úředních tiskopisů, vydávaných finančními úřady za náhradu vlastního nákladu, označených firmou podnikatele, názvem dolu a obce, v níž důl leží, dále běžným číslováním rejstříku (každoročně nově počínajícím) a jednotlivých juxt se stvrzenkami a opatřených na titulním listě potvrzením a razítkem dozorcího úřadu (§ 22).

Juxta i stvrzenka musí obsahovati dále firmu podnikatele dolu, název dolu a obce, v níž důl leží, jméno odběratele uhlí, místo určení, den a hodinu, kdy uhlí bylo vydáno, jeho množství, druh a cenu, z níž se dávka zapravuje, případně data úředního přidělu.

Ustanovení toto platí i tehdy, jestliže se toliko zprostředkuje doprava uhlí z dolu k ve-

řejnému podniku dopravnímu, ať se tak děje jakýmkoliv způsobem (soukromou železnici, lanovou dráhou, automobily, povozy); od této povinnosti může podnikatele k jeho žádosti zprostiti finanční úřad I. stolice, pokud není obavy, že by uhlí takto dopravované ucházelo kontrole.

Odběratel je povinen obdrženou stvrzenku po dobu dopravy uhlí při sobě chovati a dozorcím orgánům na požádání ukázati nebo na potvrzení vydati.

K § 47 zák.

§ 31.

Předpokladem pro zostření důchodkového dozoru jest, že podnikatel dolu dopustil se zkrácením dávky těžkého důchodkového přestupku buď úmyslně neb opětovně z hrubé nedbalosti. Zostření předpisů záleží v tom, že se podnikateli nařídí výlučné používání úředních tiskopisů pro předepsané záznamy, a že finanční správa použije svého práva požadovati dle § 5 tohoto nařízení složení zálohy na dávku nebo zapravování dávky předem.

Vedle těchto opatření nebo samostatně může finanční úřad I. stolice podrobiti takový podnik stálému důchodkovému dozoru, záležejícímu v tom, že se v závodě umístí dle rozsahu jeho potřebný počet orgánů finanční správy k střídavému vykonávání stálého dozoru; jmenovaný úřad může podnikateli dolu předepsati náhradu nákladu spojeného se služebními požitky těchto orgánů.

Proti těmto opatřením lze podati rozklad k úřadům nadřízeným, který však nemá odkladacího účinku.

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. května 1921.

Provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Černý v. r.

Habrman v. r.

A. Novák v. r.

Šrámek v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

Srba v. r.

Tučný v. r.

L. Novák v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r.